

залежними від міжбюджетних трансфертів з державного бюджету, які складають 52,24% їх доходів (табл. 2).

Таблиця 2 – Частка міжбюджетних трансфертів з державного бюджету у формуванні доходів місцевих бюджетів в 2013 р. [2]

Показник	Значення
Доходи місцевих бюджетів, млн. грн.	105172
Видатки місцевих бюджетів, млн. грн.	218237
ВВП, млн. грн.	1454931
Міжбюджетні трансферти, млн. грн.	115848,3
Доходи місцевих бюджетів з урахуванням трансфертів, млн. грн.	221020,3
Доходи у % до ВВП	7,23
Видатки у % до ВВП	14,99
Міжбюджетні трансферти в % до доходів	52,24

Канадський досвід передбачає безумовну орієнтацію міжбюджетних відносин на досягнення чотирьох основних критеріїв: економічну ефективність, бюджетну справедливість, політичну підзвітність і адміністративну дієвість. Тільки розподіливши відповідальність за витрати і закріпивши їх загальний обсяг на кожному рівні влади, можна вирішувати питання про закріплення і перерозподіл доходів між ними з урахуванням зазначених вище критеріїв.

В моделі бюджетної системи в Україні на початок 2015 року передбачені зміни у міжбюджетних відносинах по вертикалі, що створює підґрунтя для перспектив розвитку вітчизняної економіки.

Світовий досвід показує, що для побудови соціально-орієнтованого фінансового механізму країни необхідні наступні умови: стабільна нормативно-правова база, наявність досконалого фінансового ринку, прозоре і ефективне управління бюджетною системою, стимулювання розвитку бізнесу за принципом соціальної відповідальності, державне-приватне співробітництво в сфері розвитку інфраструктури. Інституційне закріплення симетричної моделі бюджетної системи України має орієнтуватися на: зростання доходної частини бюджету; розширення бюджетних повноважень і відповідальності регіональних органів влади; перебудову системи існуючих трансфертів. У підсумку в довгостроковій перспективі це сформує об'єктивну основу побудови ефективної моделі бюджетної системи України.

УДК 657

ЛОГІСТИКА В УПРАВЛІННІ ЗАПАСАМИ ЯК ІНСТРУМЕНТ СТРАТЕГІЧНОГО ОБЛІКУ

О.П. Кундря-Висоцька

*ЛІБС УБС НБУ, пр. Шевченка 9, м. Львів, Україна,
e-mail: kundrya-vysotska@ukr.net*

Методологія стратегічного обліку сьогодні є об'єктом глибоких аналітичних досліджень у контексті логічної дихотомії облікової системи під впливом об'єктивних інтеграційних, глобалізаційних процесів, інформаційних запитів менеджменту. Ставлячи за мету розвиток

стратегічного обліку, необхідно визначити об'єктом облікового процесу та особливості його організації, - іншими словами – виокреслити виразні перспективні індикатори (показники) в контексті функціонування підприємства у необхідному зовнішньому середовищі.

В актуальній площині залишається проблема розробки і адаптації моделі обліково-аналітичного забезпечення стратегічного розвитку у контексті матеріального забезпечення. Оптимізація матеріальних потоків всередині підприємств, що створюють матеріальні блага чи надають матеріальні послуги, – це мета логістики, яка на рівні підприємства виступає центром управління, планування, координації та контролю всіх основних потоків, що є на підприємстві: матеріальних та інформаційних. Тут логістика формується рядом підсистем, що перебувають у відносинах і зв'язках одна з однією: закупівля, склади, запаси, обслуговування виробництва, інформація тощо. Побудова такої логістичної системи повинна забезпечувати можливість постійного узгодження і взаємного корегування планів і дій, що лягають в основу методики стратегічного обліку (рис.1).

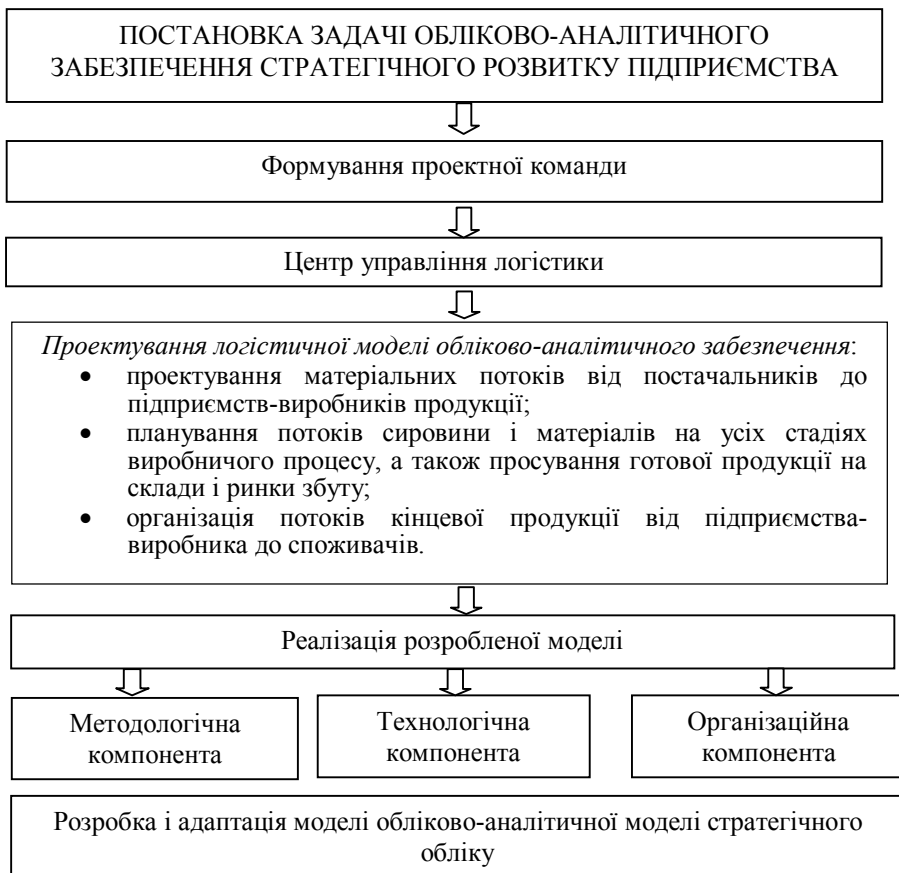

Рисунок 1 – Логістична модель стратегічного обліку

Для забезпечення різних стратегічних потреб організація обліково-аналітичного забезпечення вимагає відповідного структурування наявної інформації. З цієї точки зору цінними є підходи Л. В. Фролової, яка пропонує виділити наступні блоки: інформація про реальний стан виконання логістичних завдань (дані про наявність, розміщення та рух запасів й логістичних потоків), прогнозна інформація (характеризує поставлені цілі й умови, в яких відбуватиметься прогнозований логістичний процес), нормативно-довідкову інформацію (документи, що регламентують діяльність підприємства та дані про сукупність усіх логістичних операцій), інформація зворотного зв'язку (дані про відхилення фактичних показників від планових) [1, с. 188] та В. В. Пастухової [2, с.132], яка пропонує дещо інші блоки: стратегічна інформація для формування стратегії (інформація про стан зовнішнього середовища, прогнозна інформація про розвиток стратегічних зон господарювання, інформація про конкурентну позицію підприємства), інформація для контролю реалізації стратегії (планово-нормативні показники, бюджетна інформація, банк даних про ризики реалізації стратегії), негативна інформація про підприємство. Окрім того, можлива структуризація інформації відповідно до обраних видів обліку. Необхідним є вірне встановлення суб'єкта, предмету й об'єктів організації обліково-аналітичного забезпечення. Завдання, що вирішуються шляхом логістичної інформаційної системи:

- ✓ цільова орієнтація і координація виробничо-технічних процесів на підприємстві;

- ✓ виявлення ризиків діяльності та управління ними;

- ✓ підвищення гнучкості функціонування підприємства.

За основу можна взяти твердження В. В. Пастухової [2] відносно того, що об'єктом логістичної інформаційної системи виступає процес створення інтерактивної структури інформаційного забезпечення та трансформації логістичних потоків підприємства. Предметом – обґрунтування інтеграції всіх логістичних процесів у системі управління діяльністю підприємства.

Таким чином, впровадження логістичної концепції організації виробництва є хорошою імовірнісною основою для організації та методики стратегічного обліку на підприємстві.

Список використаних джерел

1. Фролова Л. В. Механізми логістичного управління торговельним підприємством : монографія / Л. В. Фролова. – Донецьк : ДонДУЕТ, 2005. – 322 с.

2. Пастухова В. В. Стратегічне управління підприємством: філософія,

політика, ефективність : монографія / В. В. Пастухова. – К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2002. – 302 с.

3. Терехова В. А. Стратегический управленческий учет: состояние и развитие в зарубежных странах / В. А. Терехова // Бухгалтерский учет в бюджетных и некоммерческих организациях, 2000. – № 4. – с. 9-12.